

نقش فاصله سنی زوجین در رضایت از زندگی زناشویی و رضایت جنسی

اعظم رحمانی^۱، لیلا الله قلی^۲

۱. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، تهران (نویسنده مسئول)

۲. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پزشکی تهران، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، تهران

افلاک / سال پنجم / شماره ۱۷/۱۶ پاییز و زمستان ۱۳۸۸

چکیده

زمینه و هدف: رضایت از زندگی زناشویی و رضایت جنسی به عوامل متعددی وابسته است که یکی از این عوامل، فاصله سنی مناسب بین زوجین است. در بعضی از جوامع، مثل ایران به علت محدودیت‌های فرهنگی-اجتماعی و نیز به دلیل اینکه مفهوم "رضایت از زندگی زناشویی" در بین ایرانیان با زبان و فرهنگ جنسی تعبیر شده و سخن گفتن در این باب در بین عموم پسندیده و قابل قبول نمی باشد، اطلاعات پایه در این زمینه اندک است. پژوهش حاضر با هدف تعیین میزان رضایت از زندگی زناشویی و رضایت جنسی زوجین و ارتباط هر کدام با فاصله سنی زوجین انجام شد.

مواد و روش‌ها: پژوهش حاضر، مطالعه توصیفی-تحلیلی است که در سال ۱۳۸۶ در شهر تهران انجام شد. ۲۹۲ زن و مرد ۵۸-۱۹ ساله متاهل که جهت ملاقات بیماران خود به بیمارستان‌های منتخب منطقه غرب شهر تهران مراجعه نمودند به روش نمونه‌گیری مستمر انتخاب شدند که در برخی موارد، شرکت کنندگان، زن و شوهر بودند. جهت جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های استاندارد رضایت از زندگی زناشویی (انریچ) و رضایت جنسی (هادسون) استفاده شد. آزمون فیشر جهت تعیین ارتباط رضایت جنسی و رضایت از زندگی زناشویی با فاصله سنی زوجین استفاده شد.

یافته‌ها: اکثریت شرکت کنندگان از زندگی زناشویی (۹۶/۶ درصد) و زندگی جنسی (۶۳/۴ درصد) خود رضایت داشتند. آزمون فیشر نیز گویای این بود که رضایت از زندگی زناشویی ($P=0/04$) و رضایت جنسی ($P=0/04$) به طور معنی داری در زوجینی که فاصله سنی کمتر از ۱۰ سال داشتند بیشتر از زوجینی است که فاصله سنی بیشتر از ۱۰ سال دارند.

نتیجه‌گیری: رضایت جنسی و رضایت از زندگی زناشویی با فاصله سنی زوجین مرتبط است؛ از این رو پیشنهاد می‌گردد کلیه افراد در محدوده سنی ازدواج در مراکزی مانند مدارس، دانشگاه‌ها و... مورد آموزش قرار گیرند و در این آموزش‌ها و نیز مشاوره قبل از ازدواج، بر اثر فاصله سنی به عنوان عاملی مهم در رضایت جنسی و رضایت از زندگی زناشویی تاکید شود.

واژه‌های کلیدی: رضایت جنسی، فاصله سنی، رضایت از زندگی زناشویی

مقدمه

تحقیقات بسیاری نشان داده اند که اختلال در وضعیت خانواده و اختلافات خانوادگی، ریسک فاکتور بزرگی برای بسیاری از اختلالات بعدی، به خصوص اختلالات روحی، است. با این اوصاف، جای تعجب نخواهد داشت که بسیاری از محققان به طور قوی در جستجوی پاسخی برای این سوال باشند که چه عواملی باعث دوام خانواده می شود (۱).

طبق آمار قوه قضائیه در سال ۱۳۸۳، جمعا ۶۰۵۴۶۷ مورد ازدواج دائم و ۶۰۴۴۰۸ مورد طلاق در دفاتر رسمی ایران به ثبت رسیده است. مقایسه این دو عدد مشخص می کند که تعداد ازدواجها فقط ۱۱۶۱ مورد بیشتر از جدایی همسران بوده است. در ایران اختلافات زناشویی و طلاق جزء آسیبهای حاد جامعه به شمار می رود و پژوهشگران، طلاق را در شمار فشارهای روانی شدید ارزیابی کرده و آن را جزء رویدادهای فشارزای زندگی رتبه بندی کرده اند (۲). عقیده بر این است که آمار طلاق در کشور ما نسبت به کشورهای دیگر پایین تر است، اما صرفاً آمار پایین طلاق نمی تواند توجیه منطقی در مورد بالا بودن سلامت سیستم بهداشت روان خانواده و سازگاری زناشویی بین زوجین باشد چرا که در برخی کشورها، از جمله ایران، به خاطر مسائل فرهنگی، سنتی و حتی قانونی، طلاق به سادگی امکان پذیر نیست. پس اگر در جامعه ای آمار طلاق ناچیز باشد، الزاماً به معنای ازدواجهای موفق و رضایت زناشویی نیست چرا که بسیاری از زوجها در خانواده هایی زندگی می کنند که طلاق عاطفی بر آن حکم فرما است (۳).

در جوامع دینی ازدواج تنها سیستم اجتماعی است که موقعیت را برای رابطه جنسی رضایت بخش فراهم می کند (۴) و پیوند دو جنس مخالف را بر پایه روابط پایای جنسی موجب می شود (۵). رضایت از زندگی زناشویی یکی از عوامل اساسی در زندگی هر فردی محسوب می شود (۱). عوامل زیادی در موفقیت و رضایت از ازدواج سهیم هستند؛ شخصیت طرفین، میزان درک متقابل، بلوغ فکری و تعادل روحی به حد کافی،

عوامل اقتصادی، سازگاری و رضایت جنسی، عشق و علاقه و فاصله سنی زوجین از مهم ترین عوامل بوجود آورنده یک زندگی رضایتبخش و خوشایند می باشد (۶).

رضایت از زندگی زناشویی به صورت احساس عینی خوشنودی، رضایت و لذت تجربه شده توسط همسر، با در نظر گرفتن تمام جنبه های زندگی زناشویی تعریف می شود. رضایت مندی زناشویی مفهومی ایستا و ثابت نیست و اکثر زوجین طی زندگی مشترک خود، تغییرات اندک در میزان رضایت خود تجربه می کنند (۳). رضایت جنسی نیز (که در این مطالعه، قضاوت و تحلیل هر فرد از رفتار جنسی خویش که آن را لذت بخش تصور می نماید (۷) تعریف می شود) به عنوان یکی از نیازهای فردی و تعاملات بین فردی است که با سلامت انسان و جامعه وی ارتباط تنگاتنگ دارد (۸).

از مطالعاتی که اثر فاصله سنی را بر رضایت از زندگی زناشویی بررسی کرده اند، نتایج متفاوتی به دست آمده است. به طوری که مطالعه ای که بر روی ۳۰۰ نفر از دانشجویان متاهل شمال شهر تهران انجام شد به این نتیجه دست یافت که بین این دو متغیر ارتباط آماری معنی دار وجود دارد (۹). در مقابل گنجی و درجزینی در مطالعه خود بین این دو متغیر ارتباطی نیافتند (۲). برخی از مطالعات نیز اثر فاصله سنی را بر رضایت جنسی مورد ارزیابی قرار داده اند؛ مولر^۱ و همکاران در زوجین ناباور بین این دو متغیر ارتباط پیدا کردند (۱۰). در مقابل، لیتنبرگ^۲ و همکاران به این نتیجه رسیدند که هیچ ارتباط معنی داری بین فاصله سنی زوجین و رضایت جنسی وجود ندارد (۱۱).

تحقیقاتی که بر روی رضایت از زندگی زناشویی و رضایت از زندگی زناشویی در ایران انجام شده، محدود می باشند؛ چرا که این مسائل، موضوعی خصوصی بین زن و مرد تلقی شده و کمتر به راحتی به صورت باز مورد بحث و بررسی قرار می گیرد. از طرفی همین مطالعات اندک، نتایج متفاوت به دست آورده اند.

1.Muller

2.Harold Leitenberg

همچنین انجمن آمریکایی مسائل جنسی بیان می‌دارد که مسایل جنسی در چهارچوب خانواده، عاملی است که بیشتر از بقیه جنبه‌ها در تحقیقات، مورد غفلت واقع می‌شود (۱)؛ موارد فوق می‌تواند دلایلی درخور و گیرا جهت انجام این بررسی باشد. هدف این مطالعه سنجش میزان رضایت از زندگی جنسی و رضایت از زندگی زناشویی در زنان و مردان ایرانی و بررسی ارتباط این دو متغیر با فاصله سنی زوجین است.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر، مطالعه توصیفی-تحلیلی بود. جامعه پژوهش شامل زنان و مردان متأهلی بود که حداقل یک سال از ازدواجشان گذشته، سواد خواندن و نوشتن داشته و جهت ملاقات بیماران خود به بیمارستانهای منطقه غرب شهر تهران مراجعه می‌کردند. ۲۹۲ نفر به روش نمونه‌گیری مستمر وارد مطالعه شدند. پس از کسب رضایت از ریاست دانشکده، دانشگاه و مسئولین و کارکنان بخشهای مختلف بیمارستان‌ها جهت همکاری، از شرکت کنندگان رضایت نامه کتبی گرفته و به آنها اطمینان داده شد که اطلاعات کسب شده محرمانه خواهد ماند و فقط جهت تجزیه و تحلیل آماری استفاده خواهد شد.

جهت گردآوری داده‌ها، از سه پرسشنامه استفاده شد. پرسشنامه اول حاوی متغیرهای زمینه‌ای شامل سن، جنس و فاصله سنی زوجین بود. پرسشنامه دوم، پرسشنامه رضایت از زندگی زناشویی انریچ^۱ بود، این پرسشنامه به عنوان یک ابزار پژوهشی معتبر برای تعیین میزان رضایت از زندگی زناشویی، در تحقیقات متعدد، مورد استفاده قرار گرفته است (۱۲). و دارای ۴۷ سوال است که پاسخ هر سؤال به صورت لیکرت (۱-۵) طبقه بندی می‌شود و با توجه به نمره کسب شده، هر کدام از نمونه‌ها در یکی از سه گروه: رضایت کامل، رضایت نسبی و رضایت کم قرار می‌گرفتند. پرسشنامه سوم شامل

ترجمه پرسشنامه از پیش ساخته شده رضایت جنسی بود (۱۳). این پرسشنامه دارای ۲۵ سؤال است که پاسخ هر سؤال به صورت لیکرت (۱-۵) طبقه بندی می‌شود؛ با توجه به نمره کسب شده، شرکت کنندگان در چهار گروه رضایت کامل، رضایت نسبی، رضایت کم و عدم رضایت قرار می‌گرفتند. روایی ابزارها به وسیله روش اعتبار محتوا (پانل متخصصین) بررسی و در نهایت نظرات و پیشنهادات آنها در پرسشنامه اعمال شد. همچنین، جهت تعیین پایایی ابزارها از روش "آزمون مجدد" استفاده گردید و $r=0/86$ و $r=0/89$ به ترتیب برای پرسشنامه رضایت از زندگی زناشویی و رضایت جنسی به دست آمد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها نرم افزار SPSS به کار گرفته شد. و از آزمون فیشر جهت تعیین ارتباط رضایت جنسی و فاصله سنی زوجین استفاده شد.

یافته‌ها

نتایج نشان داد میانگین سنی واحدهای مورد پژوهش $8/8 \pm 35/16$ بود. از نظر جنس، ۵۱/۷ درصد زن و ۴۸/۳ درصد مرد بودند. اختلاف سنی کمتر از ۵ سال حدود ۶۱/۸ درصد، اختلاف سنی ۵-۱۰ سال حدود ۳۴/۶ درصد و اختلاف سنی بالاتر از ۱۰ سال حدود ۳/۶ درصد، بود.

نتایج نشان داد ۹۶/۶ درصد واحدهای مورد پژوهش از زندگی زناشویی خود رضایت زیاد داشته و ۳/۴ درصد آنها رضایت نسبی داشتند و میانگین رضایت از زندگی زناشویی در واحدهای مورد پژوهش $32/73 \pm 162$ بود. همچنین رضایت جنسی واحدهای مورد پژوهش به این شکل بود که ۶۳/۴ درصد آنها رضایت زیاد، ۲۸/۸ درصد رضایت متوسط، ۷/۲ درصد رضایت کم و ۰/۷ درصد عدم رضایت داشتند.

نتایج آزمون فیشر گویای این بود که رضایت از زندگی زناشویی ($p=0/04$) و رضایت جنسی ($p=0/04$) زوجین به طور معنی‌داری با فاصله سنی در ارتباط است (جدول شماره ۱ و ۲).

دارند، بیشترین رضایت را از زندگی خود دارند (۱۴). بر اساس فرضیه تشابهات اجتماعی، همانندی‌های فرهنگی و اجتماعی، مانند سن زوجین، باعث تشابه سبک زندگی می‌شود که این یکسانی، خود موجبات ثبات بیشتر خانواده را فراهم می‌کند (۱۵). همچنین وجود تفاوت سنی قابل توجه به خاطر ایجاد ناسازگاری و تغییرات رفتاری که با مسن‌تر شدن زوجین پیش می‌آید، می‌تواند ثبات زندگی زناشویی را تحت تأثیر قرار دهد (۱۶). از آنجا که فاصله سنی زیاد بین زوجین، از نقطه نظر اجتماعی پذیرفته شده نیست، این عدم پذیرش می‌تواند تبعاتی مانند نگاه‌های خیره افراد جامعه و یا دریافت سرویس ضعیف در مکان‌هایی مانند رستوران‌ها را به دنبال داشته باشد. مطالعات نیز موید این امر بوده‌اند که چنین افرادی که نادیده انگاشته می‌شوند، دارای ثبات کمتری نسبت به افراد دیگر هستند (۱۷).

برخی نیز معتقدند زوجینی که فاصله سنی قابل ملاحظه‌ای دارند، بیشتر مستعد طلاق هستند (۱۸). اما باید به این نکته توجه کرد که احتمال بیشتری وجود دارد که این زوجین دارای هنجارهای متفاوت اجتماعی باشند و این تفاوت هنجارها ممکن است نقش بیشتری را در طلاق این زوجین ایفا کند (۱۹).

برخلاف پژوهش حاضر، گنجی و درجزینی در مطالعه‌ای که در به منظور بررسی ارتباط رضایت از زندگی زناشویی با شناسایی و بیان احساسات انجام دادند (۲) و نیز در مطالعه ای مروری که میلان^۲ و چالمرز^۳ با بررسی مقالات سالهای ۲۰۰۱-۱۹۹۵ بر روی افراد بازنشسته در کانادا انجام دادند، بیان داشتند که بین این دو متغیر، ارتباط معنی دار وجود ندارد (۲۰).

در کل، موضوع تفاوت سنی بین زن و شوهر، چیزی نیست که از فرهنگی به فرهنگ دیگر قابل تعمیم باشد. به عبارت دیگر، نمی‌توان در همه افراد و نیز در تمام جوامع، یک حکم صادر کرد و انتظار داشت که همیشه زن از شوهر کوچک‌تر بوده یا فاصله سنی مشخصی داشته باشند. این موضوع در ساختار فرهنگی

جدول شماره ۱: توزیع فراوانی رضایت از زندگی زناشویی واحدهای مورد پژوهش بر حسب فاصله سنی با همسر

رضایت از زندگی زناشویی	فاصله سنی (سال)			جمع		
	< ۵	۵-۱۰	> ۱۰	تعداد	درصد	تعداد
زیاد	۱۶۸	۹۶	۹۷	۸۰	۲۷۳	۹۶/۵
نسبی	۷	۴	۱	۲	۱۰	۳/۵
جمع	۱۷۵	۱۰۰	۹۸	۱۰۰	۲۸۳	۱۰۰
آزمون آماری	آزمون فیشر p-value=۰/۰۴					

*جهت انجام آزمون، فاصله سنی "کمتر از ۵" و "۵-۱۰ سال" با هم ادغام شده‌اند.

چون در گروه رضایت کم، هیچ موردی وجود نداشت، ستون مربوط به رضایت از زندگی زناشویی کم از جدول حذف شد.

جدول شماره ۲: توزیع فراوانی رضایت جنسی واحدهای مورد پژوهش بر حسب فاصله سنی با همسر

رضایت جنسی	فاصله سنی (سال)			جمع		
	< ۵	۵-۱۰	> ۱۰	تعداد	درصد	تعداد
زیاد	۱۱۱	۶۶	۶۷/۳	۳	۳۰	۱۸۰
متوسط	۵۳	۲۷	۲۷/۶	۳	۳۰	۲۹/۳
کم	۱۱	۴	۴/۱	۳	۱۸	۶/۴
عدم رضایت	۰	۰	۰	۱	۱۰	۰/۷
جمع	۱۷۵	۱۰۰	۹۸	۱۰۰	۲۸۳	۱۰۰
آزمون آماری	آزمون فیشر p-value=۰/۰۴					

*جهت انجام آزمون، گروه‌های "رضایت متوسط"، "کم" و "عدم رضایت" و نیز گروه‌های فاصله سنی "کمتر از ۵ سال" و "۵-۱۰ سال" با هم ادغام شده‌اند.

بحث

یافته‌های این پژوهش مؤید آن بود که رضایت از زندگی زناشویی و رضایت جنسی به طور معنی داری با فاصله سنی زوجین در ارتباط است بطوریکه زوجینی که فاصله سنی کمتر از ۱۰ سال دارند، دارای رضایت از زندگی زناشویی بیشتری در مقایسه با زوجینی که فاصله سنی بیشتر از ۱۰ سال دارند، هستند. مطالعه ای که بر روی ۳۰۰ نفر از دانشجویان متأهل شمال شهر تهران به منظور تعیین عوامل تقویت کننده رضایت از زندگی زناشویی انجام شد، به نتیجه مشابه دست یافت (۹). برنارد^۱ (۱۹۳۴) بیان می‌دارد که به نظر می‌رسد زنانی که همسن شوهر خود بوده یا فاصله سنی حدود ۵-۱ سال

1. Bernard
2. Milan
3. Chalmers

جنسی در پژوهش های آتی در جامعه ایران مورد بررسی قرار گیرد.

با توجه به اینکه روابط جنسی از خصوصی ترین مسائل جنسی زندگی مشترک محسوب می شود و نیز به دلیل محدودیت های فرهنگی و عقاید مذهبی، ممکن است افراد به راحتی قادر به صحبت کردن پیرامون مسائل جنسی خویش نبوده باشند؛ بنابراین عدم اطمینان احتمالی بعضی از افراد در بیان صریح و صحیح مسائل جنسی خود، از محدودیت های پژوهش بود که با دادن اطمینان از محرمانه ماندن و نیز ایجاد محیط خصوصی جهت تکمیل پرسشنامه ها، تا حدی تعدیل شد.

نتیجه گیری

فاصله سنی زوجین با رضایت جنسی و رضایت از زندگی زناشویی در ارتباط است. نتایج این تحقیق می تواند در ارتقاء آگاهی زوجین در برنامه های مدون مشاوره قبل از ازدواج کاربرد داشته باشد.

تقدیر و تشکر

پژوهشگران بدین وسیله مراتب تشکر و قدردانی خود را از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایران و کلیه شرکت کنندگان و کسانی که در انجام این مطالعه ما را یاری نمودند اعلام می دارند.

قابل تعریف است و بر حسب معیارهای خاص اجتماعی و نیز آداب و رسوم هر ملتی ممکن است متغیر باشد (۲۱)؛ حتی در ایران نیز، به خاطر تفاوت های فرهنگی در شهرهای مختلف، ارتباط بین فاصله سنی بین زوجین و رضایت از زندگی زناشویی، دامنه وسیعی از تغییرات را به خود اختصاص می دهد. از طرفی تعاریف مطالعات مختلف از "فاصله سنی" متفاوت بوده و هر کدام تعداد سالهای خاصی را جهت مطالعه انتخاب کرده اند، که می تواند تا حدودی گویای تفاوت های موجود در مطالعات صورت گرفته باشد.

از نتایج دیگر پژوهش حاضر این بود که فاصله سنی زوجین با رضایت جنسی آنها در ارتباط است، به طوریکه زوجین با فاصله سنی کمتر از ۱۰ سال، دارای رضایت جنسی بیشتری نسبت به زوجینی که فاصله سنی بیشتری داشتند، بودند. مولر و همکاران نیز در زوجین نابارور به نتایج مشابه پژوهش حاضر دست یافتند (۱۰). در مقابل، لیتنبرگ و همکاران ارتباط معنی داری بین فاصله سنی زوجین و رضایت جنسی به دست نیاوردند (۱۱). تاثیر فاصله سنی بر رضایت جنسی نیز همانند اثر فاصله سنی بر رضایت از زندگی زناشویی در جوامع مختلف به یک شکل ظهور پیدا نمی کند، اما به طور کلی چنین به نظر می رسد که تمایلات و خواسته های جنسی افراد با افزایش سن تغییر می کند. زوجینی که فاصله سنی قابل توجه دارند، خواسته های جنسی متفاوتی از یکدیگر خواهند داشت و این مساله می تواند موجبات عدم رضایت جنسی را بین زوجین فراهم کند (۲۱).

همان طور که ذکر شد این ارتباطات در قالب فرهنگ های مختلف معنی پیدا می کند و قابل تعمیم به جوامع دیگر نمی باشد. با توجه به عوامل بررسی شده در این پژوهش و اهمیت زندگی زناشویی و جنسی در زندگی هر فرد، پیشنهاد می گردد دیگر عوامل دخیل در این زمینه مانند روابط قبل از ازدواج، مهارت های ارتباطی، درجه صمیمیت، عشق و نقش

منابع

1. Litzinger S, Gordon KC. Exploring relationships among communication, sexual satisfaction, and marital satisfaction. *Journal of sex and marital therapy* 2005;31(5):409.
2. Darjazini S, Ganji T. Exploring the relationship between marital satisfaction and the recognition and expression of feelings in the women referring to health-care centers. Master of Science Thesis. Iran university, Tehran, Iran 2006 [In Persian].
3. Sadeghy S. Exploring personality factors influencing marital satisfaction. Master of Science Thesis (MA) in clinical psychology. Iran University of Medical Science 2000; 23-24 [In Persian].
4. Kaplan H, Benjamin S. A summary of Kaplan psychology. Translate by: Rafeei Hasan. and Rezaei Farzin. Tehran: Arjmand. 2001;323-325 [In Persian].
5. Saroukhani B. An introduction to the sociology of the family. A Sourcebook. Tehran: Soroush 1991;44-46 [In Persian].
6. Shamlou S. Mental health. A Sourcebook. Tehran: Roshd 2002;128 [In Persian].
7. Jahanfar Sh, Moulayee Nejad, M. Sexual disorders. Tehran: Salemi 2001; 123-125 [In Persian].
8. Kavyani M. Health Psychology. Tehran: Tehran University 1999; 89 [In Persian].
9. Sayadpour Z. Successful Marriage: A study of marital satisfaction in students. Islamic Azad University, Tehran, South Branch 2007 [In Persian].
10. Muller M, Schilling G, Haidl G. Sexual satisfaction in male infertility. *Systems Biology in Reproductive Medicine* 1999; 42(3):137-43.
11. Leitenberg H, Saltzman H. College women who had sexual intercourse when they were wnderage minors (13–15): Age of their male partners, relation to current adjustment, and statutory rape implications. *Sexual abuse: A Journal of Research and Treatment* 2003; 15(2):67-73.
12. Mirkheshti F. Exploring the relationship between marital satisfaction and mental health. MA Thesis. Roodehen Azad University 2002; [In Percian].
13. Grandon JRR, Myer JE, Hattie JA. The reletionship between marital charecteristics, marital interaction processes, and marital satisfaction. *J counseling and Development* 2004;23(4): 128-39.
14. Corcoran K, Fischer J. Measures for Clinical Practice: A Sourcebook (Vol. 2). New York, NY: The Free Press 2000; 198.
15. Potten S. Divorce its causes and consequences in Hindu society. Vikas, South Asia Books 1996;220.
16. Groot W, Brink HMVD. Age and education differences in marriages and their effects on life satisfaction. *Journal of Happiness Studies* 2002;12(3): 153-65.
17. Barnes Kristi A. Examining predictors of marital satisfaction among age-similar and age-discrepant older couples. Master of Science Theses, West Virginia University 2005; Retrieved June 2, 2005 from PsychINFO hosted by EBSCO. Available at: <http://www.openthesis.org/documents/Examining-predictors-marital-satisfaction-among-4272.html>
18. Lehmilller JJ. Marginalized Relationships: The impact of social disapproval on romantic relationship commitment. *Personality and social psychology Bulletin* 2006; 32(1), 40-51.

19. Boyd M, Li A. May-December: Canadians in Age-Discrepant Relationships. Canadian Social Trends 2003; catalogue No. 11-008.
20. HasleeSharil A, Lau Poh L, Pauline NAA. Factors influencing marital satisfaction among postgraduate students. International Journal of Physical and Social Sciences 2011; (4):1-19.
21. Chalmers L, Milan A. Marital satisfaction during the retirement years. Statistics Canada-Catalogue 2005; 43(5).8-11.
22. Shirmohamadi HR. Sexual disorders diagnosis. Tehran, Jame-e-Negar2004.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.